

Střípky z naší farnosti

Č. 9

Zpravodaj farnosti Kněždub

4/2013

*„ V životě je velmi důležité správně se rozhodnout,
jak a ke kterému cíli směřuji.... “*

Zamyšlení na pokračování JAK PROŽÍT SVŮJ ŽIVOT (3)

Každý člověk směřuje k jednomu cíli. Prožít svůj život co nejlépe. Každý touží po spokojenosti, klidu, žít harmonicky, v lásce. Usiluje o to, touží po tom, ale stále to není ono. Stále jako by člověku něco chybělo. Proč stále je člověk s něčím nespokojený? Odpověď je jednoduchá a přitom velmi složitá. Protože jeho srdce není zcela zaplněno láskou. Kdyby tomu tak bylo, už by člověku ke štěstí nic nescházelo.

Láska dřímá v každém člověku a každý se jí snaží stále znovu a znovu objevovat a poznávat. Každý ji rád přijímá a hřeje ho u srdce. Ale ne každý ji umí stejně rozdávat dál. Někdo více, někdo méně. Někdo má lásku jen pro svou rodinu, někdo naopak jen pro ty druhé, jiný zase má rád jen sám sebe.... A někdo od každého trochu.

Bůh nám ale dává lásku bezmeznou a bezpodmínečnou. Bůh nedělá rozdíly. A to stejné žádá i od nás lidí. Proto je třeba se stále sjednocovat s lidmi, stále čerpat a předávat dál, obohacovat sebe i ostatní. Skrze lásku, kterou nám Bůh dává. A nepřestávat věřit a doufat. Protože stoupat můžeme jedině skrze hlubokou víru. Víru v jediného Boha. Čím hlouběji zapustíme kořeny, tím výše se bude koruna našeho stromu dotýkat nebe. Ráje, po kterém touží každé srdce, každý člověk.

**„Rájem, jednou chtěl bych jít,
chci se smát a být
tam, kde je můj Pán.
Rájem, zpěv až bude znít,
smím tolik lásky vzít,
kolik mám ji sám.“**

UNITED ve Vsetíně a NG fest v Javorníku

V měsíci srpnu se uskutečnily dvě velmi kvalitní a hodnotné akce, které směřují právě ke sjednocení všech lidí. Všechny lidí bez výjimky. Sjednocení, ke kterému vyzývá i Bůh.

Jedná se o křesťanské festivaly. První festival se uskutečnil v nedalekém Javorníku a to 10. srpna. Jednalo se o druhý ročník tohoto festivalu a vše probíhalo na hřišti s přírodou kolem, což za příhodného počasí této akci jen přidalo. Festival trval od 16 h do 22 h a byl velmi dobře zorganizovaný. Představily se zde kapely z blízkých i vzdálených vesnic a měst a jedna i ze Slovenska. Program byl obohacen svědectvím řečníků, divadlem, ohnivou podívanou (Fireshow) a závěr patřil skupině, která zakončila festival představením Hand live. Byl to moc krásný půlden strávený s lidmi v krásné přírodě...

Druhý křesťanský festival, tentokrát již třetí ročník se uskutečnil ve dnech 22. – 24. srpna ve Vsetíně. Tento festival se pořádá ve větším oproti festivalu v Javorníku. Tohoto festivalu se zúčastnilo velké množství mladých lidí, kteří mají jedno společné – a to odhodlanou víru v Boha. Vůbec nezáleží, ke které církvi patří, do jakého sboru či společenství chodí, ale všechny spojuje právě ten jeden jediný cíl, ke kterému směřují. A tím je Bůh. A Bůh je láska. A to je to, co má všechny lidi bez rozdílu spojovat. Už samotný název tohoto festivalu – United – k tomu vybízí – „spojení“. Spojení s Bohem, s lidmi, se všemi lidmi bez rozdílu. Se všemi lidmi z nejrůznějších církví, sborů, společenství... Tak jako čteme v úvodním slovu tohoto zpravodaje: „Bůh nedělá rozdíly mezi lidmi.“ Tak je nedělejme ani my. Bůh stvořil člověka k obrazu svému. Každého člověka bez výjimky. Ať už patřím tam či onam. Bůh má všechny lidi stejně rád. On se neptá, do jaké církve patříš, do jakého sboru chodíš... Bůh neklade podmínky...

Multižánrový křesťanský festival United je dobře zvolený krok ke spojení s Bohem. Přijdou si zde na své různé věkové skupiny. Vůbec nezáleží, kolik je nám let. Jediné na čem vždy záleží je, jak se sami pro daný okamžik otevřeme.

Na festivalu byla možnost shlédnout nejrůznější české a slovenské kapely (např. Elementum, Třetí deň, Espé, Simona Martausová, Daria, Donebevolající, Kalwich, The Neons, Maranatha Gospel Choir...), zahraniční kapely (HB, Reilly, Insalvation...), vyslechnout nejrůznější přednášky a svědectví,

shlédnout divadla či filmy v kině, ... Zajištěny byly i poradenské duchovní rozhovory (kde svou roli plnil i náš o. Miroslav) a modlitební společenství... Nechyběl ani kreativní kroužek či sportovní vyžití. Program byl opravdu bohatý, každý měl možnost přijít si na to své. Ale kromě tohoto pestrého a velmi bohatého programu stálo uprostřed právě to obohacující a nejcennější. A to setkání s lidmi, sdílení se, seznamování, rozhovory o víře, o Bohu, o nejrůznějších cestách, pádech, ...

A to bylo a je na tom všem to nejkrásnější. Ať už se lidé sblíží skrze hudbu, divadlo, práci ... každému jde hlavně o to jediné – o kvalitní společenství. Společenství lidí, ve kterém se opravdu cítím dobře. A dobře se bude člověk cítit kdekoliv a kdykoliv, když do toho vloží své srdce. Srdce plné lásky. Jinak bude stále s něčím nespokojený.

(více na www.festivalUNITED.cz a www.ngfest.cz)

Brněnská charismatická konference

Začátkem prázdnin proběhla i v Brně křesťanská charismatická konference, která trvala od 10. 7. do 14. 7. Tato akce byla spíše klidnějšího zaměření taktéž s pestrým programem, který byl zvlášť pro dospělé a zvlášť pro děti. Jednalo se zejména o přednášky, mezi kterými zazněly kapely zpívající chvály. Během večerních programů se uskutečnily mimo jiné i biblické tance, divadla, ...

Každý den byl provázen mší svatou, která probíhala zvlášť pro dospělé a zvlášť pro děti. Ty měly svou dětskou mši ve vedlejší pavidlu. Vše probíhalo na Brněnském výstavišti, paralelní večerní programy i jinde v okolí. Na své si přišli i milovníci vína, jelikož se tradičně uskutečnil i večer s ochutnávkou vín při cimbálu. Nechyběly ani stánky s nejrůznějšími knížkami, duchovní literaturou a jinými materiály a samozřejmě ani místo na ztišení a adoraci.

Každý zážitek, který si člověk prožije a plně se mu otevře, je pro něj obohacující. Záleží však na každém člověku, jak se k tomu či onomu postaví.

Není dobrá a špatná „akce“, vždycky jde hlavně o to, zúročit to pozitivní....A o vše ostatní se postará Bůh. Jen Mu dát šanci....

Duchovní obnova

Ve dnech 13.-17. 6. 2013 mohli poutníci nebo i náhodní kolemjdoucí slyšet na „blatnické hoře“ plynulou angličtinu. Právě v těchto dnech zde probíhala duchovní obnova p. Eliase Velly, na téma „Vnitřní uzdravení“.

Účastníci duchovní obnovy, kterých bylo na 200 (z České i Slovenské republiky), se mohli každý den zaposlouchat do zajímavých přednášek tohoto vyjímečně obdarovaného kněze a postupně tak odhalovat různé oblasti svých životů, které potřebují Boží pohled a uzdravení. Dověděli se např., že uzdravení je možné nejen co se týká našich tělesných nemocí, ale že jako lidé jsme mnohdy nemocní v oblasti psychiky, emocí a že některá zranění mají často kořen již v dětství. Je samozřejmě dobré v různých těžkostech navštívit lékaře, psychologa, psychiatra. Ale pouze Bůh může do všech oblastí, i tam, kam už žádná jiná lidská věda nemůže, protože je omezená. P. Elias nazývá tuto léčbu „Kristoterapie“. To znamená snažit se najít kořen našeho problému a nabídnout ho Boží lásce, která nás vede většinou k odpuštění a přijetí jak naší situace, tak sebe sama nebo ostatních lidí.

Nedílnou součástí duchovní obnovy byla samozřejmě každodenní mše svatá, adorace, možnost svátosti smíření. Vyvrcholením celé duchovní obnovy byla pak hlavní poutní mše sv. u příležitosti svátku sv. Antonína, kde byl p. Elias Vella hlavním kazatelem a tak si jeho slova mohli poslechnout i lidé z blízkého či vzdáleného okolí.

P. Elias Vella

Narodil se roku 1941 v St. Paul's Bay na Maltě. Patří do františkánské rodiny, je členem řádu menších bratří (minoritů). Roku 1965 absolvoval studium teologie a katechetiky na Lateránské univerzitě v Římě. V letech 1974-1986 stál v čele maltské provincie minoritů. Na základě biskupského pověření už téměř dvacet let působí jako diecézní exorcista a předseda diecézní komise pro okultismus a satanismus. V současné době často vede v různých zemích světa exercicie pro kněze, řeholníky i laiky a pořádá semináře na téma vnitřního uzdravení a služby osvobodování.

U nás vyšly tyto jeho knihy: Ježíš-lékař těla i duše, Duch svatý-pramen života, Svatost je pro každého, O satanovi, Uzdrav mě, Pane, Zakotvit svůj život v Bohu, Síla eucharistie.

účastník exercicií p. Velly

Ze života naší farnosti

TÁBOR DIVOKÝ ZÁPAD

Neděle - po dlouhé a jistě namáhavě spací cestě jsme se zabydleli, vykopali humusjamy a nainstalovali spacáky. Následovalo rozdělení do dvou skupin a zkušební hra airsoftu. Večer jsme se vrátili do chaty na večeri a večerku.

Pondělí - klasika (budíček, rozcvička, hygiena a snídaně). Následovala už asi známá hra Pašeráci. Dalším úkolem bylo co nejrychleji rozdělat oheň a uvařit na něm v ešusu vodu. Oběd je asi samozřejmostí a stejně tak siesta. Také jsme vyřezávali loďky (asi táborová tradice). Postupně jsme hráli Kimovku. A vlajky!! Večer jsme chystali táborák (a taky ho podpálili). Při příležitosti táboráku se uskutečnila stezka odvahy a po ní hygiena a večerka.

Úterý - klasika (-//-). Po -//- jsme budovali soutěžně dva dřevěné mosty přes nepojmenovaný potok u chaty. Měli jsme chvíli volno a oběd (a siestu). Následovalo rituální pouštění loďek a všichni se postupně dostavili na západácké střelení ze vzduchovky. Opět jsme chystali dřevo na táborák a opékali večeri - špekáčky.

Středa - před obědem jsme šli na Vlastikojelena. Tedy úkolem bylo dostat se co nejbliže k němu, aby nelovil on nás, ale my jeho. Také jsme luštili morseovku, která nás dovedla k papírkům do sbírky. Po siestě začalo přšet, takže jsme se uchýlili k hazardu. (Kuba Ch. měl nevkusné chování tak byl vypovězen z kasina... To jen tak mezi námi...) Závěr: kasino se napakovalo.

Čtvrtek - za devatero kopcami a devatero vodními (s)tokami se rozkládala dědina, která byla asi čtyři kilometry od naší kadibudky, do které jsme museli dojít na mši (ne do té kadibudky). Cesta byla asi čtyři kilometry dlouhá a při ní se přes všechny protesty rozhazovaly lístečky, a to ze dvou důvodů

- 1) abychom trefili do kadibudky a do chaty
- 2) abychom získali další body

Když jsme přešli devatero kopců a devatero vodních (s)toků, tak jsme si sedli. Do kostela. Po mši která trvala 1 hod. Po mši jsme šli do pizzerie. Tam jsme si nečekaně objednali pizzu. I majitele to překvapilo. Vlastik věděl heslo na Wi-Fi, ale radši se zeptal. Povečeřeli jsme a podle lístečků jsem trefili do

kadibudky a do chaty. Večer bylo opět otevřeno kasino. Závěr: Saša se napakoval....Večerka, spát.

Pátek - tradiční ráno, akorát s tou výjimkou, že jsme pokřtili Vlastika na pana DejsiDeset (kliků).

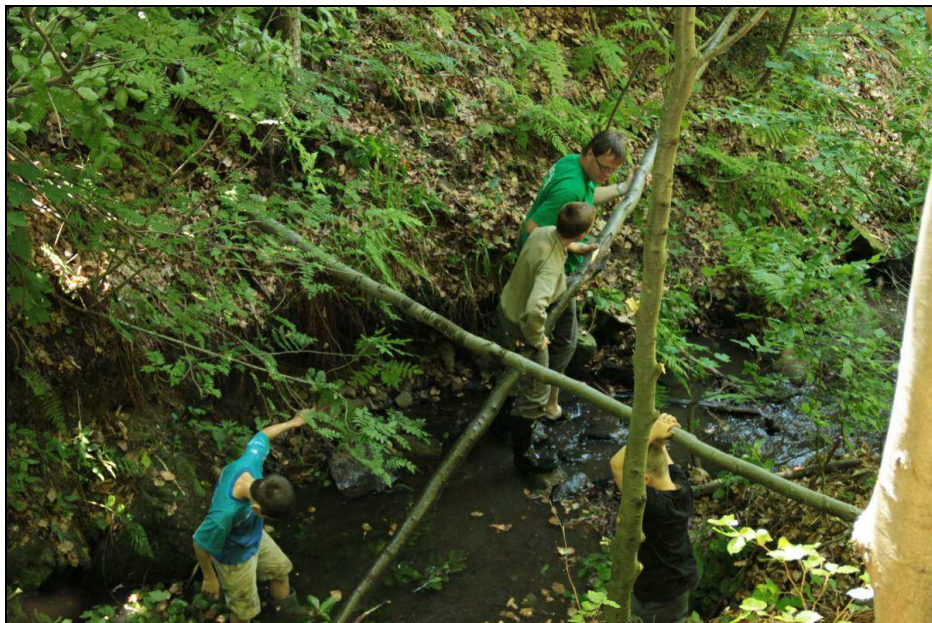
Šli jsme zkusit různé cviky, ale vzhledem k tomu jak nám to šlo, jsme radši dali airsoft. Po obědě a siestě následovala velká hra, která probíhala takto: nejdříve jsme měli za úkol najít u chaty vzkaz, který bylo potřeba dešifrovat. Bylo na něm něco takového, že máme jít ke studánce a najít tam zásobník, který nám strašně moc pomohl. Dále jsme měli jít po fáborkách do kopce, kde jsme našli kuličky, které nám také strašně moc pomohli. Dále jsme našli kuličkovku, která nám taky moc pomohla, protože nestřílela. Také jsme v lese objevili listí a brýle a papírky kterých bylo potřeba donést do tábora alespoň pět, z toho důvodu, abychom získali body (a taky abychom měli na podpal, ale o tom se nemluví). Tak jsme došli do tábora, kde nám řekli, že jsme vynechali jedno stanoviště. Tradá zpátky.

Na posledním stanovišti jsme měli vzít co nejvíc dřeva a donést ho do chaty. Takže my jsme donesli dřevo, zatímco vedoucí se flákali (protest vedoucích!!!). Pak jsme vyrazili na lov smůly na louče, které bylo docela dost. Takže jsme (Vlastik) tedy uhnětli louče a nachystali slavnostní táborák na poslední večer. Až se stmívalo, tak byl oheň zapálen a později rozhrabán, protože na slavnostním ohni se nesmí opékat špekáčky a my měli hlad. Opět bylo otevřeno kasino a protože jsme hráli ve tmě, dalo se podvádět... Závěr: Saša všechno prohrál. Dlouho jsme si povídali, dokud jsme nezačali usínat a tak jsme šli spát.

Sobota - ráno jsme se hlavně balili a připravovali na odjezd. Taky jsme chvíli hráli airsoft po němž byl oběd a konečně jednou nebyla siesta. Dále jsme ještě zametli chatu, nastěhovali jsme věci do aut. Následně jsme se rozloučili s kadibudkou a s chatou a jeli jsme domů.

Zapsali Ondřej a Lukáš
Chudíčkoví
(nestihlo podlehnout cenzuře)

Více fotografií na <http://jiri327.rajce.idnes.cz/>

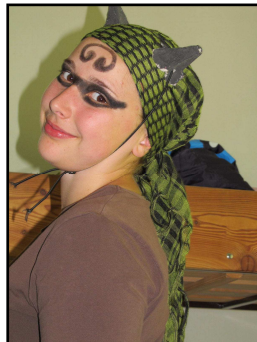
Tábor Letopisy Narnie

(4.8. – 9.8. 2013)

„Odvahu a sílu, naději máme, všichni jsme tu proti zlu a nikdo není sám. Na našeho Boha, všichni spoléháme, bojujeme za Narnii tak nás všechny chraň...“ rozléhaly se tóny táborové hymny Valaškou Bystřicí.

Právě sem jsme se na začátku druhé poloviny prázdní spolu s 22 odvážlivci z naší farnosti vydali zachránit bájnou zemi plnou kouzel a mluvících zvířat, zemi zvanou Narnii. Do této země jsme se dostaly za pomoci kouzelné šatní skříně, která se skrývala v tamějších lesích. Najednou jsme se ocitli na planině pokryté sněhovými vločkami, kde byl slyšet jen vzdálený zpěv lesních víl a kterou osvětlovala zář starodávné pouliční lampy.

To jsme ještě netušili, jaké pozdvižení zde vyvolá naše přítomnost. Seznámili jsme se zde s faunem Tumnusem, který nám povyprávěl příběh o lvu Aslanovi – stvořiteli Narnie, který odešel do zemí za mořem, kde sídlil. Zvířata a kouzelné bytosti, které si vyvolil, měli za úkol udržovat v zemi řád a jednotu, to se však nestalo. Obyvatelé Narnie postupně zapomněli na řád, který měly podle Aslana dodržovat. Mezi ně se vloudila závist, hádky a války, které přilákaly velké Zlo z jiného světa – ledovou královnou Jadis. Královna násilím vstoupila do Narnie a na celou zemi uvrhla věčnou zimu a mráz. Přípomínkou jejího vstupu se stala lucerna, která vyrostla v místě, kde se poprvé v Narnii objevilo zlo. Řád Narnie, původně sepsán na několika svítcích (desatero), byl rozptýlen po celé zemi a uschován do tajných skrýší. Bez řádu a bez pomoci nemohl ani Aslan obnovit mír v Narnii.

A proto se děti rozhodly, že se pokusí tyto svitky najít a osvobodit říši od zlé královny. Pro získání svítek plnily děti celý týden nelehké úkoly. Musely prokázat, že mají tvůrčího ducha, odvalu a touhu pomáhat. Jako praví rytíři královny Zuzany, královny Lucie, krále Edmunda a krále Petra se pod vedením zkušeného bojovníka myšáka Rýpčipa cvičily v lukostřelbě, v boji i v bystrosti. Čelily zákeřným přívržencům zla, jako jsou harpie, minotauri, hamižní draci a zachraňovaly narniiany ze spárů proradných otroků. Dokázaly překonat sami sebe, svou únavu i bolavé nohy a nakonec společnými silami získaly všech deset svítek, díky čemuž se jim podařilo zachránit Narnii. Během pobytu jsme díky našemu otci Miroslavovi mohli společně prožít krásnou mši svatou přímo uprostřed valašské přírody.

Jménem celého týmu vedoucích bych chtěla poděkovat „naším táborovým dětem“ a jejich rodinám, ale i našim rodičům za toleranci, důvěru a velkou podporu. Obecnímu úřadu Kněždub a Farnímu úřadu za finanční i duchovní podporu. Rodině Skalkové, Pavlicové, Symerské, Zalubilové a všem ochotným lidem, kteří zapůjčili osobní věci nebo nám poskytli sponzorské dary. Velké poděkování patří paní (tetičce ☺) Hruškové za již tradiční velkou pomoc při vedení táborové kuchyně a vynikající dobroty, které nám během celého tábora vařila. A v neposlední řadě patří mé velké poděkování těm, bez

kterých by to nebylo ono ☺ celému týmu vedoucích za jejich pochopení, zapálenost, čas, tvořivost, ochotu, pevné nervy, snahu, plné nasazení a týmového ducha.

Bohumila
Andrýsková,

hlavní vedoucí

Tábor „Letopisy Narnie“ 2013 očima našich dětí

Erik Hudeček 😊

Na táboře bylo dobře. Pořád jsme dělali blbosti, hlavně s otcem. Měli tam pro nás dobré hry. O poledním klidu jsme byly na pokoji, ale ani to nás neodradilo dělat hluk. Pořád nás nutily nás jest polévky 😊. Jak jsme jeli posledním vlakem dom, tak tam bylo snad 50 stupňů, ale na nádraží bylo líp.

Veronika Lukaščíková

Začátkem srpna jsme byli na táboře ve Valašské Bystřici. Byl na téma „Letopisy Narnie“. Počasí nám tam vždy pěkně vyšlo. Vedoucí pro nás vymysleli spoustu zajímavých her. Našli jsme si spoustu nových kamarádů. Koupali jsme se v potoku. V potoku bylo moc hezky, stavěli jsme z kamenů hráz. Museli jsme tu hráz zbořit, protože zdejšími chatařům netekla voda. Příští rok bych chtěla jet zase.

Mariana Šimšová

Na táboře se mi moc líbilo. Tetička Hrušková vařila dobře. Koupali jsme se v potoku a stavěli jsme hráz. Hry byly úžasné. Byla jsem ve skupince „Rytíři královny Zuzany“. Otec Mirek nám dělal polní mši svatou, moc se mi líbila. Seděli jsme přitom na karimatkách. Bylo to prostě fajn.

Monika Sochorová ☺

Dne 4. srpna se uskutečnil tábor Letopisy Narnie. V sobotu 3. srpna jsme si měli zanést věc na faru a příští den jsme odjeli do „Narnie“. Když jsme po dlouhé cestě konečně přijeli k chatě, trochu jsme si vybalili věci a potom jsme

se najedli a šli hrát nějaké hry. Poté jsme se vydali hledat svitek, což byl pro nás hodně důležitý dopis od Aslana, krále Narnie. Když jsme svitek našli rozdělili jsme se do skupinek a šli jsme se navečeřet. Po večeři jsme si vybalili ostatní věci a

šli jsme spát. Na další dny jsem se hodně těšila. Kdo byl taky netěšil, že?

Za zbylé dny jsme našli ostatní svitky a poznali mnoho nadpřirozených bytostí, např. pana Turnuse atd. Také jsme samozřejmě hráli spoustu her. Nejvíce se mi líbila hra Draci. Celý tábor jsem si fakt hodně užila a budu doufat, že příští rok budu moci jet taky.

Jak jsem prožila přípravu letošních hodů

Příprava letošních hodů byla trochu jiná než roky před tím, protože jsme měli doma stárku. Nejdříve jsem z toho měla trochu strach, ale všichni jsme měli dovolenou a do příprav se zapojila celá rodina. Babička nám pomohla přichystat kroj, něco jsme upekli a taky navařili.

Ve čtvrtek na adoraci jsme načerpali duchovní sílu, klid a pohodu. Všechny starosti a problémy jsme vložili do rukou Pána a on byl s námi. Největší starosti byly při oblékání stárky, aby všechno sedělo tak jak má. Stárku jsme oblékli, předali stárkovi a chasě, já jsem si oddychla a hody mohly konečně začít i pro nás.

Hanka Glozneková

80. výročí posvěcení chrámu

V červenci na sv. Annu jsme společně oslavili 80. výročí posvěcení našeho kostela slavnostní mší svatou, výstavou fotek, ale také společnou modlitbou před Nejsvětější svátostí, kde jsme společně rozjímali na biblický verš: „Zde je někdo víc než chrám.“

Tato myšlenka nás vedla k vděčnosti za ten náš kamenný chrám, jež nám tu předkové zanechali jako projev jejich žité víry. Zároveň jsme si také mohli uvědomit, že tento chrám bude mezi námi stát dokud bude víra i v našich srdcích, v našich rodinách, v našem farním společenství. Ano, ten kamenný chrám bude pořád potřebovat opravovat, obnovovat, inovovat a nikdy s tím nebudeme ke všeobecné spokojenosti hotovi. Bude tu však jeden rozdíl. Buď toto úsilí bude projevem toho, co skutečně ve svém srdci cítíme, bude projevem mého upřímného vztahu k Bohu a mé lásky k Božímu domu nebo to bude jen koule uvázaná na nohu, jež nám bude ekonomickou, morální a stavovskou přítěží, která nás dusí a brání ve „svobodném rozletu“.

Ne každý z nás to vnímá a cítí stejně. Jeden je rád za tento Boží dům, jiný si teprve do něho hledá cestu a jiný ho třeba opouští. Přesto je tu někdo, kdo je víc než chrám. Je to náš Pán Ježíš Kristus, jenž nás do tohoto domu pozval, a který tam každému z nás připravil své místo. To místo, které je navždy tvoje a nikdo jiný ho nebude moci naplnit. Místo na svatební hostině, místo v Božím království, místo v tvé farní rodině. Můžeš čekat, že se mnohé snad jednou změní k tvému obrazu, a tehdy budeš skutečně spokojený. Nebo můžeš sám přispět do mozaiky, obrazu naší farní rodiny, kterou tvoří sám Bůh. Pak již nebudeš toužit jen potom, aby byl slyšet tvůj hlas, ale budeš cítit, že skrze tebe tvoří velké věci sám Duch Boží. V ten den také z tvého srdce vyprýští velká chvála, až poznáš, jak je Bůh vlastně dobrý.

Přeji ti, abys našel odvahu být Ježíšovým bratrem, jeho sestrou, abys zakoušel lásku Otce a sílu jeho Ducha, abys jednou skutečně poznal, že „zde, mezi námi, je někdo víc než chrám“.

o. Miroslav Bambuch

Jak to bylo s CD?

„Paní, vezu Vám zásilku. Kam to bude? Váží to necelých 50 kg.“ Co mně vezou tak těžkého? Vždyť jsem si objednala polystyrenové kuličky jako náplň do sedacího pytle, a ty by neměly být tak těžké, ne? Jaké bylo mé překvapení, že zásilka byla od pana Vojtěcha Herky a byla zabalena ve čtyřech krabicích. Je to jasné, přišly nám naše CD s názvem Pápení...

S myšlenkou natočit CD scholy přišli členové našeho mužského sboru. Od nich jsme dostali také největší díl peněz na jeho realizaci. Po úspěšném turné s rockovou skupinou Sargon jsme se rozhodly, že část písni bude s jejich doprovodem. Samopochopitelně nechybí ani veleúspěšné zpracování písně Otče náš od legendárního lhotského sólisty Jošky Tomečka. Po mnoha variantách bylo zvoleno natáčení u nás v Tvarožné Lhotě, a to v naší tělocvičně, která se díky dřevěnému a kobercovému obložení hodila pro utlumení akustiky. Sargoni a všechna sóla až na Adélku a Markétku a také druhé hlasy byly dotáčeny v Ratíškovcích, ve studiu již zmiňovaného Vojtěcha Herky, kterého jsme si na natáčení našeho prvního CD vybrali.

Natáčet jsme začali 31. května v 17. hod pod dohledem hudebního režiséra Františka Šimka, který nás upozorňoval na to, co děláme špatně. Takže nás upozorňoval téměř na vše. Ačkoliv jsme v pátek natáčeli „pouze“ 4,5 hodiny, byly jsme z toho všechny skleslé a upřímně, už se nám do toho vůbec nechtělo. Druhý den, tedy 1. června, jsme měli začínat ve 13. hod, ale kvůli šílené bouři přijel náš „natáčecí tým“ o dvě hodiny později. Aspoň jsme si stihly udělat zkoušku bez dohledu někoho cizího, možná proto jsme si druhý den náležitě užily. Poznámky na naše chyby jsme braly s rezervou, Terka, Evča a Jana nám byly příkladem, jak si z toho dělat spíše legraci. Třebaže jsme natáčeli delší čas, byly jsme svěží i na konci tohoto maratonu, neboť natáčení jednotlivých písni se bylo čím dál kratší. Zatím co v pátek nám jedna píseň trvala něco přes hodinu, v sobotu jsme některé zvládaly i za polovinu tohoto času. Jistě byl kámen úrazu i v tom, že v pátek jsme natáčely písně se Sargonem, kdežto v sobotu jsme zpívaly písničky s doprovodem kytar, na které jsme více zvyklé.

Hlavní natáčení jsme tedy zvládli za dva odpolední večery. Ve studiu jsme nahrávali 4 dny. Ve čtvrtek týden před nahráváním jeli nahrávat Sargoni, další den musel zvládnout Jirka Novák se svými „stradivárkami“. Opět ve čtvrtek a v pátek, ale 2 týdny od natáčení, pokračovalo natáčení sóla a druhých či třetích hlasů, čímž bylo celé CD dokončeno.

Moc ráda bych poděkovala všem cёрkám ze schóly, že se pustily do tohoto projektu, Sargonům, že se kvůli nám sešli a nazkoušeli naše písničky a panu Herkovi, že se uvolil nám naše CDčko nahrát. Velký dík patří také Mužskému sboru z Tvarožné Lhoty, Jihomoravské komunitní nadaci, zastupitelstvu Tvarožné Lhoty a naší farnosti za hmotné i duchovní dotace a dlouhodobou podporu.

za schólu
Bára Špirudová

Pout' ke sv. Antonínovi

Milí čtenáři farních střípků, rok se sešel s rokem a stalo se již tradicí, že jedna srpnová neděle v naší farnosti patří pouti ke svatému Antonínovi na blatnické hoře. Rád bych se s Vámi podělil o tomto našem putování z pohledu pěšího poutníka.

Po krátké úvaze jsme se domluvili, že pout' absolvujeme třemi různými způsoby. Pěšky, na kole, autem. Babičky a ti nejmladší zvolili auto, svěřené do rukou mé ženy, syn Josef zvolil kolo, no a na mě, jak vzpomínám v úvodu zbyla turistika. Společně jsme se domluvili, že se sejdem půl hodiny před mší svatou u sochy sv. Antonína vedle kaple.

Pěšky na Antoníček jsem šel poprvé, ale hodněkrát jsem si o tomto putování nechal rád vyprávět od starších lidí, pro které to byl v dobách jejich dětství zážitek, na který rádi vzpomínají. A tak jsem obul dobré boty, vzal něco málo proviantu do batohu a hurá na místo srazu, který byl v 10:30 u kostela ve Tvarožné Lhotě. Sešlo se nás tam šest, což byl oproti loňskému roku sto procentní nárůst. Počasí nám přálo a tak jsme vyrazili po trase Tvarožná Lhota – Kněždub – Žeraviny – Kozojídky – Blatnice p. sv. Antonínem. Naše skupina se cestou ještě rozrostla o poutníky z Kněždubu, podali jsme si symbolicky ruce a tak nás putovalo k Antonínkovi celkem patnáct.

Cesta vedla převážně polními cestami tak, jak chodili naši dědáci. S malou občerstvovací přestávkou v Kozojídkách na hřišti jsme to pohodlně zvládli za tři hodiny. Cestou jsme se těšili pohledem na krajinu, kterou známe jen ze silnice při jízdě autem. Cesta probíhala v družné atmosféře proložena také modlitbou svatého růžence. A tak jsme s pomocí Boží ve zdraví doputovali až do Blatnice. Po krátkém občerstvení pod blatnickýma „búdama“ jsme se připojili k procesí a za modlitby vystoupali na blatnickou horu. Zdárně dorazil i zbytek mé rodiny a sešli jsme se na smluveném místě. Vyvrcholením našeho putování byla mše svatá, která měla své kouzlo díky krásnému prostředí venkovního kněžiště.

Závěrem bych rád poděkoval a pozdravil pěší spolupoutníky, se kterými jsme prožili pěkný den. Rok uteče jak voda a Vy se budete rozhodovat, jak ke sv. Antonínovi. Neváhejte a pojd'te pěšky! Já půjdu také.

Josef Tomeček

„Lidé zapomínají, co je skromnost“

Těmito slovy uprostřed rozhovoru vystihl tento člověk velkou pravdu... Muž, jehož skutky jsou téměř skryté, ale přesto konané s velkou láskou. Člověk velkého srdce, který slouží tak blízko Pánu.

Byla jsem moc ráda, když si náš pan kostelník, strýček Zubatý, našel chvíli k popovídání o tom, jak se jeho cesta životem dostala až do role kostelníka.

Pan Zubatý tuto službu vykonává ne na obdiv lidí kolem sebe, ale s vroucí obětavostí Pánu Bohu, což je znát i z jeho mnohých skutků, které konal a stále koná pro naši farnost. Služba, kterou vykonává kostelník, znamená totiž mít velké a skromné srdce. A takové srdce je blízké Pánu Ježíši.

Službu u oltáře „nastoupil“ strýček Zubatý hned jako malý prvňáček. Samozřejmě ne hned v roli kostelníka, ale jako hrdý ministrant, který úspěšně u o. Masopusta v r. 1951 složil ministrantské zkoušky a byl přijat do této role. *„Tenkrát se chodívало na ponaučení na faru, ale já jsem ještě pořádně neuměl ani česky mluvit a tak se mnou chodívала moje starší sestra. A otec vždycky položil otázku, ale já jsem ji třeba neznal, tak sestra odpovídala ☺.“*

(Pozn. V těch letech byla sloužena ještě mše svatá v latině, tak i „zkouška“ byla v latině.)

Tak nějak začala životní dráha služby u oltáře. A světe div se, trvá stále... Je to až obdivuhodné, kolik let si náš Pán jako by chrání strýčka u sebe. Role ministranta posílila jeho kroky, které později směřovaly k obětavé práci a vypomáhání kolem kostela. Již od roku 1974 se pan Zubatý odhodlaně hlásil k jakékoliv pomoci a byl vždy k dispozici všem kněžím, kteří sloužili v naší farnosti. Rád si při našem rozhovoru zavzpomínal na jednotlivé kněze a přiznal se, že velmi blízcí mu byli o. Jiří Kupka a taky o. Martin Mališka, se kterými se doposud občas setkává. Oficiálně vykonává tuto službu již šestým rokem, před ním to byla paní Křížanová.

Pan Zubatý není jen kostelníkem v naší farnosti, ale i průvodcem našeho kostela pro všechny, kteří přijdou a chtějí blíže poznat a seznámit se s historií a zároveň současností našeho kostela. K této službě mu jako první pomohl P. Arnošt Bindáč, který ho seznamoval s tím, co znamenají veškerá vyobrazení a malby. Tak si postupně pan Zubatý skládal a uchovával informace, které může v této době plně zúročit.

Ale teď ještě zpátky do role kostelníka. Jen málokdo si uvědomí, jak je tato služba náročná a velmi odpovědná. Co všechno obnáší a co všechno má samotný kostelník na starosti. Je to služba, která není zhodnocena penězi, což mnozí nedokáží pochopit. Tato služba je však oceněna něčím mnohem hodnotnějším a tím největším – Boží láskou. A té se nic nevyrovná. Je to každodenní služba pro kostel, pro mši svatou, pro správu a údržbu celého kostela. Každý den se kolemjdoucí podívá na věž, jak mu ubíhá čas, každý den slyšíme zvony znít a každý z nás rád přichází do našeho kostela, ve kterém je teplo a příjemně. A v této naší „oáze klidu a ztišení“ pak člověk může hodně načerpat. Ale to všechno obnáší stále dokola údržbu a práci, která se ani nezdá. Popisovat detaily není třeba, ale když člověk nezkusí sám, nemůže nikdy objektivně soudit.

Na své životní cestě však pan Zubatý nejde sám. Jde s ním jeho manželka Ludmila, se kterou letos oslavili krásných 44let svého manželství. Je mu velkou oporou a jak sám prozradil, i ona ráda „zaskočí“ do role kostelníka,

když on sám nemůže. Navštívili spolu a stále navštěvují nejrůznější poutní místa a jak strýček prozradil, velmi rád jezdil na Svatou Horu a nyní jsou jeho srdci velmi blízké Žarošice. Ale jak sám správně řekl, každé poutní místo má své kouzlo.

Přes všechny práce a povinnosti, které panu Zubatému přináší každý den, je potřeba i zklidnění a načerpání. Na otázku, kde on sám čerpá, odpověděl, že právě v kostele a to přede mší svatou, pokud je to možné, se sám snaží ztišit a načerpat posilu. Velmi blízké jsou mu středy, během kterých je vystavena Nejsvětější

svátost, což je mimo jiné další krásná služba, kterou má strýček na starosti, a při které i sám za sebe čerpá a má možnost rozjímat.

Dalo by se toho o panu Zubatém napsat hodně, jeho duchovní i životní cesta je určitě vícestránková. Nejde však o to popisovat detaily, spíše jen přiblížení této krásné služby konané s láskou. A tou tato strýčkova „práce“ opravdu je. Je to skutečně muž velkého srdce a dokáže se velmi obětovat pro druhé. Je ochotný a rád pomůže dokud mu síly stačí. Během našeho rozhovoru byla možnost i podělit se o názor na vztahy mezi lidmi, na organizování např. farního dne. Pan Zubatý k tomu řekl velmi důležitou a krásnou větu.

*„Hlavním a prvotním cílem např. farního dne
by mělo být stmelování lidí.“*

Tak jako je velkou pravdou i úvodní titulek k tomuto článku. Lidé zapomínají na skromnost a tím se ochuzují o to nejcennější. O velké Boží Dary, které v uspěchanosti nemají čas rozbalovat....

Ze srdce děkujeme panu Zubatému, že si udělal čas k tomuto rozhovoru a za všechno, co s obětavostí a láskou koná pro naši celou farnost. Bez něj by nebylo vše tak, jak je. Ať Pán stále žehná a posiluje jeho velké srdce...

Děkujeme! ☺

Pastorační plán aneb co nás čeká v následujících měsících

- **8. září** – Dožínky – Farní den bude ve Tvarožné Lhotě spojený s výstavou květin
- **19. září** – Pout' farnosti na svatý Hostýn (čtvrtek)
- **20. – 21. září** – Děkanátní setkání ministrantů ve Tvarožné Lhotě
- **28. září** – Slavnost sv. Václava (sobota – mše sv. jako v neděli)
- **6. října** – Růžencová pobožnost „na Nivkách“ Kněždub 14.30h spojená s drakiádou
- **13. října** – Pout' myslivců ke sv. Hubertovi – Kněždub – mše sv. v 10h
- **20. října** – Krojované hody s právem – Kněždub – mše sv. v 10.30h
- **24. – 26. října** – pravděpodobně prázdniny s otcem v Bílovicích ☺

- **29. října** – Biřmování – mše sv. v 10h ve Tvarožné Lhotě s arcibiskupem Janem Graubnerem
  - **1. listopadu** – Slavnost Všech svatých
  - **2. listopadu** – Vzpomínka všech věrných zesnulých
-

DĚKANÁTNI SETKÁNÍ MINISTRANTŮ

Obecní dům ve Tvarožné Lhotě

20. A 21. ZÁŘÍ

Program:

Pátek:
příjezd 17.00 - 18.00
registrace, večeře
modlitba

Za nepříznivého počasí
připraven náhradní program!

Nezapomeň!

Ministrantské i sportovní oblečení,
venkovní i sálovou obuv, šátek, pláštěnku,
hygienické potřeby, kartičku pojištěnce (kopie)

Sobota:
budiček
snidaně
mše svatá
hra, oběd
závěr cca v 16.00hod.

Cena 50,-

➤ **Večerní adorace**

- ❖ 12. září, 17. října a 13. listopadu - Kněždub
  - ❖ 26. září, 10. října a 7. listopadu - Tvarožná Lhota
-

➤ **Návštěva nemocných**

- ❖ 3. října, 7. listopadu - Kněždub
  - ❖ 4. října, 8. listopadu – Tvarožná Lhota
-

➤ **Setkání biřmovanců ve Tvarožné Lhotě**

- 6. září a 13. září - na Obecním úřadě
- 27. září - v kostele
- 26. září - svátost smíření pro biřmovance a kmotry v 19 hodin

Výuka římskokatolického náboženství

ZŠ Tvarožná Lhota

- 1. + 2. třída – středa 12.05hod.
- 3. + 5. třída – pondělí 13.00hod.
- 4. třída – středa 13.00hod.
- 6.+ 7. třída – středa 15.30hod.
- 8.+ 9. třída – středa 19.00hod.
- / pastorační dům/
- Křesťanská výchova předškol. dětí
- MŠ Tvarožná Lhota
- Čtvrtek – 8.15hod.
- /Jednou za 14 dní, školní družina/

ZŠ Kněždub

- 1. + 2. třída – pondělí 11.40hod.
- 3. + 5. třída – pondělí 12.45hod.
- 4. třída – čtvrtek 12.45hod.
- 8. + 9. třída – pondělí 15.40hod.
- 6. + 7. třída – čtvrtek 15.40hod.
- /přede mší sv. na faře/
- Křesťanská výchova – Kuřátko
- MŠ Kněždub
- Čtvrtek – 8.00hod.
- /Jednou za 14 dní. /

*V naší farnosti jsme se rozloučili
(červenec – srpen)*

Tvarožná Lhota

- ◆ Anna Chalupová + 6. července
- ◆ Eduard Mrva + 27. července
- ◆ Jan Gloznek + 28. července
- ◆ Josef Studenčík + 9. srpna

Svátost manželství přijmou

- ◆ **14. září v 11 hodin v Kněždubě**
Kateřina Pavková, Kněždub
Milan Petr, Tvarožná Lhota

  - ◆ **5. října v 11 hodin ve Tvarožné Lhotě**
Jana Glozneková, Tvarožná Lhota
Dušan Aberle, Kyjov
-

*Zprávy rádia Vatikán
1. 7. 2013*

Musíme se **modlit odvážně a s naléhavostí** jako to činil Abrahám – konstatoval papež František v homilii během mše sv. v kapli Domu sv. Marty. Papež zdůraznil, že modlitba je „vyjednávání s Pánem“, ba dokonce to někdy znamená stát se dotěrnými, jak nás tomu učí sám Ježíš. Mše svaté, při které koncelebroval kardinál Kurt Koch a mons. Brian Farrell, předseda a sekretář Papežské rady pro podporu jednoty křesťanů, se účastnili také další kněží a spolupracovníci zmíněné papežské rady.

Abrahám mluví odvážně a neodbytně naléhá na Pána, aby byla Sodoma uchráněna před záhubou (Gen 18,16-33). Tímto postřehem z dnešního prvního

čtení zahájil papež František homilií. Abrahám, řekl dále, „pocit'uje odhodlání mluvit s Pánem tváří v tvář a snaží se toto město zachránit“. A činí tak s naléhavostí. V Bibli vidíme, vyvodil odtud, že „modlitba musí být odvážná“:

„Mluvíme-li o odvaze, myslíme vždy na apoštolskou odvahu jít hlásat evangelium. Existuje však také odvaha před Pánem. Je to odhodlání – parrésia - tváří v tvář Pánu, tedy jít a směle od Pána něco žádat. Je to trochu úsměvné, když čteme, jak Abraham mluví s Pánem o této věci. Má odvahu a není jasné, zda se modlí anebo smlouvá nějaký fénický byznys, protože licituje o ceně... Je neodbytný. Z padesáti dokázal stlačit cenu na deset. Věděl, že to nelze. Byl tam pouze jeden spravedlivý, jeho synovec. Ale se svou odvahou a neodbytností šel dál.“

Někdy Pána prosíme o nějakou věc pro určitého člověka, o to či ono a potom se jde dál. „To však není modlitba“ – upozornil papež František, protože „chceš-li, aby Pán udělil nějakou milost, musíš prosit směle a počínat si jako Abraham, tedy naléhat“. Papež podotkl, že Ježíš sám nám říká, že se máme modlit jako neodbytná vdova, když prosí soudce, anebo jako někdo, kdo jde v noci klepat na dveře svého přítele. „Naléhat - tomu nás učí Ježíš.“ Ježíš přece chválí syroféničanku, která naléhavě prosí o uzdravení svojí dcery. Naléhání unavuje, poznamenal papež, a to doopravdy. Takový je však postoj modlitby. Svata Terezie – připomněl dále – mluví o modlitbě jako o smlouvání s Pánem, což je možné jedině v důvěrnosti s Ním.“ „Je to úmorné, to je pravda, řekl dále papež, ale toto je modlitba, takto se dostává od Boha milost.“ Papež pak poukázal na argumentaci, kterou užíval Abrahám ve svojí modlitbě: „Přebírá argumenty, motivace ze samého Ježíšova srdce.“

„Přesvědčit Pána ctnostmi, které jsou mu vlastní! To je krásné! Abrahámův proslov míří k Pánovu srdci a Ježíš nás učí totéž: »Pán zná všechno. Nestarejte se. Otec sesílá déšť na spravedlivé i hříšníky, dává svítit slunci na spravedlivé i na hříšníky. «S těmito argumenty Abrahám postupuje vpřed. U toho se zastavím: modlitba je smlouvání s Pánem, někdy i nepatřičné. Modlit se znamená chválit Pána za všechno krásné, co má, a říci mu, aby nám to dal. A když On je tolik milosrdný, tolik dobrý, pomůže nám.“

Přál bych si, dodal papež, abychom dnes my všichni na pět minut, ne více, vzali do rukou Bibli a pomalu si přečetli Žalm 102, který byl recitován po dnešním prvním čtení:

„»Veleb, duše má, Hospodina. Vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jméno! A nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní! On odpouští všechny tvé viny, on léčí všechny tvé neduhy. On vykupuje tvůj život ze záhuby, on tě věnčí láskou a

slitováním...« Modleme se celý tento Žalm a naučíme se tak, co máme říkat Pánu, když žádáme o nějakou milost. »Ty, který jsi slitovný a odpouštíš, daruj mi tuto milost« jako to činil Abrahám a jako to činil Mojžíš. S odvahou pokračujme v modlitbě s těmito argumenty, které vycházejí ze srdce Božího.“

Končil Svätý otec homílii.

P. Milan Glaser SJ, vedoucí Rádia Vatikán

Modlitba za papeže Františka

Pane Ježíši Kriste, děkujeme ti, že jsi nám daroval papeže Františka. Prosíme tě, žehnej mu v jeho náročné službě. Naplňuj ho stále svým svatým Duchem, aby v jeho síle hlásal evangelium o tvém milosrdenství celému světu. Ochraňuj ho ode všeho zlého a pošli mu dobré rádce a spolupracovníky. Naplňuj ho svou láskou, aby tě miloval nade všechno a s horlivostí i pastýřskou láskou vedl Boží lid, který jsi mu svěřil. Amen

(převzato z www.vojtechkodet.cz)

Všechny homílie a promluvy papeže Františka, zprávy o jeho cestách a poselstvích, rozhovory, reportáže, komentáře a jiné zajímavosti můžete najít na internetových stránkách <http://www.radiovaticana.cz>

Arcibiskup Jan Graubner slaví 65. narozeniny

Půlkulaté životní výročí oslaví ve čtvrtek 29. srpna 2013 olomoucký arcibiskup Jan Graubner. Letošní rok je pro něj ovšem významný hned dvojnásob, neboť v červnu oslavil také 40. výročí svého kněžského svěcení.

Jan Graubner se narodil 29. srpna 1948 v Brně, dětství prožíval ve Strážnici. Roku 1967 maturoval na strážnickém gymnáziu, odkud se pak hlásil do kněžského semináře a ke studiu bohosloví. Nebyl však přijat a začal pracovat jako dělník v Závodech přesného strojírenství v

tehdejší Gottwaldově. Následujícího roku pak nastoupil do kněžského semináře a na teologickou fakultu v Olomouci. Kněžské svěcení přijal 23. června 1973 a nastoupil do duchovní správy jako kaplan v nynějším Zlíně. Později působil ve Valašských Kloboukách a roku 1982 byl jmenován administrátorem farnosti Vizovice.

Papež Jan Pavel II. ho dne 17. března 1990 jmenoval světícím biskupem olomouckým. Biskupské svěcení přijal 7. dubna 1990 z rukou olomouckého arcibiskupa Františka Vaňáka a stal se jeho generálním vikářem. Po jeho smrti byl pak v září 1991 zvolen administrátorem arcidiecéze a o rok později, 28. září 1992, ho papež jmenoval olomouckým arcibiskupem a metropolitou moravským. Je v pořadí 69. biskupem a 14. arcibiskupem na Metodějově stolci v Olomouci. Jeho biskupským heslem jsou slova Panny Marie v Káni Galilejské Quod dixerit vobis facite – „Co vám řekne, učíte“ (Jan 2,5).

Významnou událostí jeho působení se 21. května 1995 stala bohoslužba, při níž papež Jan Pavel II. prohlásil za svaté Jana Sarkandra a Zdislavu z Lemberka. Odpoledne se papež zúčastnil setkání s mládeží na Svatém Kopečku u Olomouce, které sám označil za jedno z nejkrásnějších, které s mládeží prožil.

Další historickou událostí se stalo zřízení nové ostravsko-opavské diecéze, vyhlášené papežem Janem Pavlem II. dne 30. května 1996. Jejím prvním biskupem se stal pražský světící biskup František Lobkowicz. Do nové diecéze přešlo jedenáct děkanátů a počet farností olomoucké arcidiecéze se tím snížil ze 731 na 419.

Arcibiskup Graubner se zasloužil o navázání na tradici velehradských poutí u příležitosti svátku křesťanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje. Slavnostní chvíle tak na Velehradě prožívají každý rok desítky tisíc lidí – nejen věřících, ale všech lidí dobré vůle. Ve spolupráci s Českým velkopřevorstvím Suverénního řádu maltézských rytířů a Maltézskou pomocí inicioval též největší setkání lidí žijících na vozíčku ve Střední Evropě.

V rámci České biskupské konference (ČBK) je arcibiskup Graubner předsedou Komise pro charitu a delegátem pro misie. V letech 2000–2010 byl předsedou ČBK, od roku 2010 zastává funkci místopředsedy. Od roku 1991 byl předsedou České katolické charity, jednou z jeho iniciativ je také celorepubliková Tříkrálová sbírka, jejíž výtěžek je určen na charitativní pomoc doma i v zahraničí. Je duchovním rádcem sportovní organizace Orel, která vychovává mladé lidi v duchu křesťanských hodnot.

Arcibiskup Graubner je též autorem řady článků, publikací a knih, jako např. Burcování, Co říkaly věci, Biřmovanci, Eucharistie, Jak si představuji

farnost dnes, Zastavení u Betléma, Proste Pána žně, Duchovní obnova s Aničkou a Manželství.

Dne 28. října 2008 byl vyznamenán prezidentem České republiky Václavem Klausem a byl mu propůjčen Řád T. G. Masaryka za vynikající zásluhy o rozvoj demokracie, humanity, a lidských práv.

převzato z ČBK, autor: Jiří Gračka

Můžeme navštívit:

Dušíčková pout' a křížová cesta

Termín: 26. říjen 2013

Římskokatolická farnost Blatnice pod Svatým Antonínkem
mše svatá v 16:00 - P. Vít Hlavica, farář Kroměříž

Velehradský filmový seminář duchovního filmu 2013

Termín: 6. října 2013 v 16.30

Dům sv. Cyrila a Metoděje Velehrad

Koyaanisqatsi Godfrex Reggio (USA 1982) – Filmová filosofická esej-báseň, která výsostnou formou hudebně-obrazové meditace otevírá před divákem věčnou otázku o smyslu a směřování lidského konání a bytí. (Projekce filmu trvá 90-120 min., následuje přestávka a poté diskuze, průvodcem semináře je doc. PhDr. Vladimír Suchánek, PhD.)

Výstava - Odkazy a návraty III. - výstava k 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Moravu, Slavkov u Brna

Termín: do 15. 9. 2013

Zámek Slavkov u Brna

Letošní rok se nese ve znamení významného výročí - bude tomu již 1150 let, které uplynou od příchodu věrozvěstů Cyrila a Metoděje na Moravu. Zámek Slavkov – Austerlitz při této příležitosti uvede výstavu všestranného umělce Karla Cyrila Votýpky s názvem Odkazy a návraty III. (nejenom

Cyrilometodějské). Karel Cyril Votýpka je nejen moravský malíř, výtvarník a sochař, ale i jedinečný znalec staroslověnštiny a písma hlaholice. Je také hudebník a hráč na staroslovanské gusle, které si sám sestrojil. V neposlední řadě je také člen kapely Malé Hudební Družení, která se věnuje hudbě se staroslověnskými texty a moravské lidové hudbě.

Jeho tvorba je opravdu rozmanitá, věnuje také krajinomalbě, kaligrafii, figurálním plastikám nebo rekonstrukcí výzdoby velkomoravských velmožských paláců. Je držitelem celé řady významných ocenění – např. Evropské medaile Franze Kafky za uměleckou činnost nebo Ceny za uměleckou tvůrčí činnost Masarykovy akademie umění. Prodejní výstava, na níž návštěvník uvidí tvorbu autora posledních deseti let, ale i let dřívějších, například deskové obrazy, plastiky, grafiky nebo kresby bude přístupná v galerii v prvním patře souběžně s provozem zámku.

Výstava - Cyril a Metoděj / doba, život, dílo, Brno

Termín: do 29. 9. 2013

Moravské zemské muzeum – Palác šlechtičen v Brně

Historicky orientovaný výstavní projekt u příležitosti 1150. výročí příchodu byzantské misie Konstantina/Cyrila a Metoděje na Moravu. Představení obecně kulturního a společenského fenoménu cyrilometodějské mise s důrazem na zásadnost jejího vlivu pro formování českého národního společenství. Špičková historická a archeologická prezentace materiálů z více než půl století trvajících výzkumů MZM a partnerských organizací vztahujících se k Velké Moravě před, v době i po působení věrozvěstů.

Prohlídka kostela sv. Andělů strážných s průvodcem

Termín: do 29. 9. 2013

Kostel svatých Andělů strážných, Veselí nad Moravou

Od letošního roku je nově možnost po celou turistickou sezónu navštívit kostel sv. Andělů strážných a zúčastnit se komentované prohlídky s průvodcem. Kostel sv. Andělů strážných je jednou z nejvýznamnějších památek ve Veselí nad Moravou. Jedná se o barokní památku spojenou s tehdejšími majiteli veselského panství manžely Želeckými z Počenic. Zakládací listina pochází z července 1714, vlastní stavební práce začaly r. 1717. Ke kostelu patřil také klášter řádu servitů. První servité byli do kláštera

uvedeni v srpnu 1732. Nedokončený kostel byl vysvěcen 25. října 1739, práce na něm ukončeny až v roce 1764.

V listopadu 1784 byl klášter Josefem II. zrušen. Kostel si ale svou funkci udržel a v r. 1858 byl prohlášen za farní. V hrobce pod kostelem jsou pohřbeni členové servitského řádu, zakladatelé kostela i kláštera a také někteří příslušníci rodu Chorinských. Ve farní zahradě si můžete prohlédnout další zajímavost – dvoje sluneční hodiny. V části prostor bývalého kláštera dnes sídlí Městský úřad Veselí nad Moravou.

OTEVÍRACÍ DOBA:

červen a září Sobota 10:00 – 12:00, 13:00 – 18:00 Neděle 13:00 – 17:00

***“Člověk, který doufá v Boha a spoléhá se na něj,
je jako strom, který zapustil své kořeny u vody.”***

Toto je motto mnoha internetových stránek, které má dnešní věřící člověk k dispozici. Je zde možné najít texty nedělních liturgií. Články rozebírající různá témata a starosti dnešní doby. Jsou zde krátká zamyšlení inspirovaná úryvky z nedělních biblických čtení. Máme možnost prostudovat v klidu domova dokumenty katolické církve, encykliky, homilie papeže Františka. Také se můžeme pokusit najít odpovědi na otázky spojené s vírou, rodinou, manželstvím, výchovou a církví – otázky můžeme také sami pokládat. Je zde spousta zajímavých rozjímání a zamyšlení nad různými tématy. Také spousta aktualit, zpráv, pozvánek, setkávání, akcí konaných po celé ČR i v zahraničí. Některé z dostupných internetových stránek:

Víra - <http://www.vira.cz> (Abeceda víry na internetu)

Katolík – <http://www.katolik.cz> (vše pro inspiraci dnešního katolíka)

Pastorace – <http://pastorace.cz> (podklady pro pastorační a duchovní život)

Víra dětem – <http://deti.vira.cz> (Tento web je určen dětem a všem, kdo s dětmi pracují)

Paulínky – <http://www.paulinky.cz> (ve službě evangelia)

Teologie těla – <http://www.teologietela.paulinky.cz> (stránky se věnují především manželství a rodině, povolání v církvi)

Maria – <http://www.maria.cz> (Mariánská úcta, modlitby, modlitba růžence)

Křesťanství – <http://www.krestanstvi.net> (Informace o křesťanství z pohledu křesťanů)

Centrum Aletti – <http://www.aletti.cz> (Studijní a výzkumné středisko dialogu mezi kulturami, církvemi a náboženstvími)
Exercicie.cz – <http://www.exercicie.cz> (Stránky s nabídkou exercicií v České republice a na Slovensku)
Karmelitánké knihkupetví – <http://www.ikarmel.cz> (nabídka karmelitánského nakladatelství a mnoha dalších)
Posvátný prostor – <http://modlitba.net> (Každodenní meditace online připravovaná irskými jezuitami)
Signály – <https://www.signaly.cz> (Mladí křesťané tvoří společenství prostřednictvím blogů, nabídky akcí, sdílení zážitků, zábavy a odpočinku)
Katolická církev v České republice – <http://www.cirkev.cz> (Život církve v ČR I ve světě)
Služba veřejnosti – <http://www.sluzbaverejnosti.cz> (Římskokatolická církev slouží lidem bez rozdílu vyznání)
Charita – <http://www.charita.cz> (oficiální stránky české katolické charity)
Liturgie hodin(elektronický breviář) – <http://www.ebreviar.cz> (Liturgie hodin je denní modlitba církve – možnost modlitby v zaměstnání, při studiu, cestování..)
Česká biskupská konference – <http://tisk.cirkev.cz> (informace ze života církve)
Res Claritatis monitor – <http://res.claritatis.cz> (Přináší zprávy ze světa a domácí zpravodajství klade do mezinárodního kontextu.)

Malá anketa na téma „Láska očima dětí“

V úvodní části našeho zpravodaje se zamýšlíme nad tím, jak prožít svůj život s láskou... Jak vidí lásku děti a co vlastně slovo láska pro ně znamená, to si můžeme přečíst v závěru tohoto zpravodaje, který je srovnáním názorů zahraničních dětí a dětí naší farnosti.

Na stránkách Víra.cz mě oslovila skupina amerických odborníků, kteří zpracovávali téma “Láska očima dětí” a položili dětem ve věku 4-8 let otázku Co je to láska? Odpovědi, které dostali, byly krásnější a hlubší, než jak si všichni mohli představit:

Když dostala moje babička artritidu, nemohla se ohnout a namalovat si nehty na nohách. A tak jí je potom stále maloval děda, dokud také neonemocněl na artritidu. To je láska. (Rebeca, 8 let)

Když vás někdo miluje, vyslovuje vaše jméno jiným způsobem. Víte, že vaše jméno je v jeho ústech v bezpečí. (Billy, 4) Láska je, když se děvče navoní voňavkou a chlapec si dá na sebe vodu po holení a potom jdou spolu ven a navzájem si vonějí. (Karl, 5)

Láska je, když se jdeš s někým najíst a dáš mu většinu svých hranolek bez toho, aby jsi chtěla jeho. (Chrissy, 6)

Láska je to, co tě rozesměje, když jsi unavený. (Terri, 4)

Láska je, když moje mamka udělá kávu pro taťku a trochu z ní odpije, než mu ji dá, aby si byla jistá, že chutná dobře. (Danny, 7)

Když se chcete naučit milovat lépe, začněte od někoho, koho nesnášíte. (Nikka, 6)

Ostatní odpovědi dětí můžete najít na zmíněných stránkách. Pro srovnání jsem oslovila několik dětí z naší farnosti a položila jsem jim stejnou otázku. Tady jsou jejich odpovědi:

Když se tatínek s maminkou objímají. Já mám ráda maminku a tatínka a proto jim to pořád říkám. (Tereza, 7 let)

Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap. Když si babička vzala báječného chlapa. (Maminka dodává, že báječní chlapi nejsou.) Ale jsou – Martínek Kozel. (Eva, 6 let)

Tatínek nosí náramek, co jsem mu vyrobila, taky mu dávám různé překvápka do skříňky a večer před spaním si všichni řekneme, že se máme rádi. (Mia, 4 roky)

Když si spolu dávají pusy a kytku a jsou spolu rádi. (Tadeáš, 6 let)

Že si pomáhají, že sbírají trnky a tak. Maminka umývá nádobí a tatínek chce, aby si odpočinula, někdy se pohádají a pak se spolu zase baví. (Marián, 6 let)

Jsou na sebe hodní a pomáhají si. (Kristína, 7 let)

Jí spolu jídlo a rozdělí se, mají svoje fotky a líbají se spolu. Já je mám ráda a proto jim někdy chystám snídani a hrajeme si spolu. (Julie, 6 let)

Naši se mají rádi a dávají si pusy, tatínek donese kapra a vyudí ho pro maminku. Já mám rád maminku a tak jí to říkám, dávám jí obrázky a kytičky. (Adam, 6 let)

Třeba rád jezdím se strýcem Uříčářem na traktore. Mám rád brášku a tak se s ním rozdělím o sladkosti, mamince dávám dárky ke Dni Matek. (Martin, 6 let)

Děkuji všem dětem, které se naší malé ankety zúčastnily, byli jste všichni úžasní. ☺

A na závěr „proroctví“ našeho otce Miroslava:

„Letos bude na svatého Martina sněžit“

Tak všechny děti si pak připravte sáňky, dojděte s nimi k faře
a půjdeme s otcem na kopec sáňkovat!!

Hurááá, pojedeme z kopce!

Ale nezapomeňte, že nejdříve je třeba do kopce vyšlapat
a pak teprve opatrně sjíždět!

(a to platí nejen pro děti)

Příští číslo farního zpravodaje vyjde **1. prosince 2013.**

Uzávěrka příspěvků je **25. prosince 2013.**

Vydává: Římskokatolická farnost Kněždub

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Počet výtisků 280ks.

Náklady na 1ks činí **10Kč.**

Příspěvek je možné vhodit do kasičky vzadu v kostele.

Email: farnostknezdub@seznam.cz

Web: farnost-knezdub.ic.cz